

952 קרח

כניסת השבת: 19:32

יציאת השבת: 20:23

רבנו תם: 21:18

ע"פ אופק ת"א

ב' בתמוז התשפ"ה

טוב העלון השבועי להחסות בה'

המלחמה האחרונה

המשיך הרב: "ואחר כך יעבור לומר תהילים כדי להרבות זכויות להצלתו והצלת כל עם ישראל. ומקובל בשם 'החזון איש' זצ"ל כי טוב לומר במתינות מזמור 'יושב בסתר עליון' שהוא נגד המזיקים.

אך עיקר העיקרים בעת צרה ובפרט בעת אזעקה וטילים הוא להתחזק בביטחון ואמונה בה' העושה הכל לבדו, ואין כאן איראנים, אלא הכל מעשה ידיו של ה'.

ואלו שנפטרו ע"י ההפצצות הי"ד, יש לשנן ולהאמין בכל כוחו כי זו היתה השעה שהיו צריכים להיפטר מן העולם, ואף אם לא היו מתים מהטיל, היו צריכים לצאת מן העולם בדרך אחרת.

ראו איזה פלא: במוצ"ש בתחילת המלחמה, נפל טיל על מבנה רב קומות בעיר 'בת - ים', בו נהרגו 5 אזרחים אוקראינים (גוים). בכלי התקשורת הודיעו כי חמשת האזרחים האוקראינים ברחו לאחרונה מהמלחמה באוקראינה, וחיפשו מנוח בישראל, אלא שדוקא הגעתם לכאן הביאה למותם. הכיצד זה יתכן?

- המשך בעמוד 3 -

המלחמה הגדולה החלה. האומה הפרסית, המכריזה מעל כל במה מזה עשרים שנה כי היא רוצה להשמיד, להרוג ולאבד את כל היהודים ביום אחד - הותקפה בהפתעה ובאופן על טבעי: מאות טילים בליסטים הושמדו, עשרות מפקדים ומדעני גרעין נהרגו, והכורים הגרעיניים הופצצו. האיראנים ההמומים מנסים להשיב מלחמה שערה. הם שולחים טילים בעלי חומר נפץ במשקל עצום וכטבמ"ם לעבר שטח ישראל. הרחובות בישראל דוממים, משפחות שלימות רצות בלילות למקלטם, וכולם עומדים בתקווה ובתפילה שהטילים הכבדים וההרסניים לא יפלו בשטחנו ולא יעשו נזק בגוף, בנפש או בממון. הפחד והחשש גדולים עד למאד, שהרי רואים אנו לצערנו, כמה אנשים שנהרגו מפגיעות הטילים ועשרות בתים שנהרסו בעקבות כך. ובכן, מה עלינו לעשות בשעה שכזו?

לאחרונה, ניגשו אל הגאון הצדיק, הרב משה שטרנבוך שליט"א, ראב"ד ה'עדה החרדית' (כיום הרב בגיל 99, יאריך ימים ב"ה): "מהו הדבר הטוב והמובחר ביותר לעשות בשעה ששומעים אזעקה וחוששים מנפילת טיל? האם לומר תהילים או לחשוב מחשבות של אמונה וביטחון?"

השיב הצדיק ואמר: "תחילה לכל, על כל אדם לשנן ולהחדיר לליבו 3 פעמים את המילים: 'אין עוד מלבדו, אין עוד מלבדו, אין עוד מלבדו', כהבטחתו של 'נפש החיים' כי היא סגולה גדולה ונפלאה שיתבטל מעל האדם כל דין וצרה שלא ישלוט בו, על ידי שיוזכר כי ה' יתברך, הוא העושה הכל לבדו, ואין אף אדם או אף מזיק שיכול לפגוע בו. וכשרואה הקב"ה שהאדם מתחזק ומאמין שהכל זה ה' לבדו - הוא מבטל מעליו את הצרה שלא תיגע בו לרעה! והעיקר באמירת 'אין עוד מלבדו' הוא להחדיר ללב שכן האמת, ולא רק שיוציא בשפתיו!.

העלון מוקדש לעילוי נשמת

מו"א ועט"ר מיכאל בן אורה

קלרה חתון בת סלחה

ולרי בן אירנה

ת.נ.צ.ב.ה

לעילוי-נשמת: הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה, הרב שמעון בן בחריה. מ"ס צדוק בן נור ומרים בת גליה. יחזקאל בן גורג'יי, גבריאל בן סמינה. יוסף בן ג'יה. פרחיה בת טובה. פנחס בן דינה. שרית שרה בת מריאן. שרית שרה בת ויקטוריה. גלילי הכהן בן כוכבה. יוסף בן תמו. טובה בת מרים. יצחק בן טובה. אסתר בת מול. תקווה בת פנינה. סופיה שרה בת רוזה. אבלין עדינה בת פרחיה. ר' אברהם בן ר' סעדיה. עמרון אורי בן יוסף. סאן אמנון בן שרה הי"ד, משה כהן בן נוהת ויוסף.

לרפואה, פרנסה והצלחה: מ"א ציפורה אחיאל. מנשה ואורה אחיאל. א"ה דוד בת נחמה. דניאל בן ציפורה. אורטל חנה בת הדסה וב"ב. פנינה בת שושנה וב"ב. אושרית בת פנינה וב"ב. משה שמואל בן זלדה. מוריה בת רויטל. גאולה בת דבורה. שרה חיה רפאלה בת רחל. טליה מרים בת דינה וחיים. רות בת מרים הי"ו. ינון בן רחל.

זושב"ק: שולמית בת איריס. יסכה בת מול. אליס בת פרידה. בתחן בת גילה רוחמה. דוד בת נחמה. זיווג הגון: אודליה וניר בני ציפורה.

סגולות וישועות

מבית "הפלא ופלא" - 052-763-2686

הלכות והליכות

הרב עובדיה יוסף זצ"ל

כתב ה'שבט מוסר' (פרק לז, בשם המדרש): **"עיון המחלוקת חמור יותר מעיון העגל, שהרי ביום שחטאו בני ישראל בעגל - ירד להם מן, ואף הקריבו לפני העגל מהמן, ואילו ביום המחלוקת עם קורח - לא ירד להם מן!"**

כתב בספר 'בית יהודה' (עמ' מח') **בשם הקדמונים כי בשבוע שחל בו פרשת קורח - יש ריבוי מחלוקות בעם ישראל: ריבוי מחלוקות בעם, מחלוקות בינת ומחלוקות בין בני זוג.**

הגאון הרב אהרון לייב שטיינמן זצ"ל הוסיף ואמר כי בשבוע הזה יש ויכוחים רבים בין הצד של החתן והכלה בשידוכים. (אפיקי איל תז')

כתב החת"ם סופר (זרשות) כי עיקר יניקת כוחו של הס"מ - הוא ממחלוקת. **וכתב רבי חיים פלאג'י** (כה"ח ס"ח כו, אות לה') כי ראה שכל בית שהיתה בו מחלוקת לפני כניסת השבת או ביציאתה - **לא יצא נקי באותו שבוע מאיזה מקרה רע!**

כתב באוצר המדרשים (עמוד לה' ד"ה לעולם ימנע) **עצה גדולה למנוע מחלוקת מתוך ביתו - יפרס שולחנו מהרה ותסתלק המריבה. ואם תמשיך המריבה, יוסיף יין בשולחן - ותירגע המריבה.**

"ממה אתה מפחד? זה כלל לא מפחיד!"... "אל תבכה" - יש להכיל את הרגש ולאשר אותו: "אני מבין שאתה מרגיש פחד, וזה מובן, אבל תדע לך, שבאמת ה' שומר עלינו משמייים ולא יקרה כלום).

חשוב מאד לרקוד בבית! מתוך החדרת אמונה ברגעים נשגבים אלו - שרק ה' מטפל בנו ומחליט מה יהיה עם כל רגע במלחמה ומה יארע עם כל טיל, אין נפילה במקרה. הכל כתוב ומכוון משמייים!.

מחרקים מראים כי בשעת צרה, אדם שיש לו אמונה ומחזיק בדבר שנותן לו רוגע - מביא לו שלווה ומנוחת הנפש, פי כמה מאדם שאין לו במה להיתפס. **לכן, חשוב מאד לתת גם לילדים לתפוס ספר תהילים ולומר פרק, מתוך ידיעה ואמונה שאנו עם ה' והוא שומר עלינו.**

מגע של חיבוק ותמיכה חשוב מאד לחלק הביולוגי של המוח, מפני שהוא שולח הורמון 'אוקסיטוצין'. לכן, אדם המרגיש מגע בשעת לחץ או צרה - מרגיש מוגן ושלו.

בנוסף, בזמן הזה שההורים שוהים בבית, הילדים בוחנים מה חשוב לך, וכיצד אתה מנצל את זמנך! שימו לב!.

שאלה: לפני שבועיים כתבתם כי יש להיזהר שרק יהודי ששומר שבת ימזוג מבקבוק יין, אחרת, היין נאסר. האם זה נכון גם ב'מיץ ענבים' הנמכר בחנויות שאסור לו לפתוח ולמזוג?

תשובה: יין מבושל, כלומר, יין שהרתחו אותו, אינו נאסר במגע הגוי. וטעם הדבר שלא אסרו רבותינו יין מבושל, הוא מפני שיין כזה לא היה מצוי בזמן חז"ל, ולא גזרו עליו איסור (הרא"ש). וכן פסק השולחן ערוך (י"ד סימן קכג).

אלא שנחלקו הפוסקים לגבי יין "מפוסטר", שחיממו אותו כדי שישתמר לאורך זמן, אך לא הגיע לדרגת רתיחה ממש. האם דינו כדין יין מבושל שמותר אף למחלל שבת או לא?.

הגאון רבי שלמה זלמן אוירבך זצ"ל אמר שיין מפוסטר אינו נקרא מבושל כיוון שמבושל נקרא שהשתנה מראהו מחמת הבישול, ולא השתנה מראהו מחמת הבישול, הוא זה שנקרא "מבושל". ועוד כתב, שכיון שיין מפוסטר מצוי מאד בימינו, הרי שחז"ל כן היו גוזרים בו, שהרי הוא מצוי היום. וכן דעת הרב אלישיב זצ"ל.

אולם מרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל האריך להתיר יין מפוסטר אף בימינו, שכיון שחז"ל לא אסרו יין זה - אין לנו לאוסרו מעצמנו.

ולכן, אף שכתבנו לפני שבועיים שיש להיזהר שמחלל שבת לא יפתח או ימזוג בקבוק יין, זה דווקא ביין אך במיץ ענבים מפוסטר שיש בזמננו - אין שום בעיה כלל! והאמת והשלום אהבו! (תודה רבה לרבי משה יארגאן על ההארה)

אזעקות מרגיעות

האזעקות מבהילות. הבומים מרטיטים. האשה בלחץ והילדים בוכים. מה הדרך הנכונה לעבור את התקופה הזו ללא משבר וצער, ואפילו עם התחזקות גדולה מתמיד?

בכל יום אנו 'מתאמנים' ואומרים את העיקר הראשון של האמונה בה': "אני מאמין **באמונה שלמה** שהבורא יתברך שמו, הוא בורא ומנהיג לכל הברואים ולבדו עשה ועושה ויעשה את כל המעשים". אדם יכול להיות מאמין, אך לא ב'אמונה שלימה'. בשעת הבהלה והאזעקות הוא יודע שיש בורא לעולם, אך הוא רועד וחושש, כי חסרה באמונה השלימה שהכל בידי של ה', ואין פה איראנים שמזיקים.

ההאזנה לחדשות ולתקשורת נותנת תחושה שזה לא כתוב מראש משמייים, וזה קשה. לכן, ראשית, השמעה בלתי פוסקת של החדשות ושל הנזקים וההאזנה מטרעדיות - מגדילות חרדה וגורמת לטראומה שיהיה קשה לשנות בהמשך החיים.

הילדים והנערים בבית מסתכלים עליך! על התגובות שלך! אם אתה מפחד או בוכה - אתה גורם להם להרגיש כך פי כמה! כי הם תלויים בך! (גם לנו יש רגשות, אך ליד הילדים עלינו להפגין אמונה, רוגע ושלווה. לא נכון לומר:

רגליים בהובלה

בנסיון עצמו, הוא לא הבין מדוע הגיעו לו אבנים בכליות דוקא בליל החג ורטן על שאינו יכול לחגוג עם המשפחה את החג, אך הקב"ה רצה להציל אותו מהתופת שגבתה את חייהם של רבים משוטרינו.

כי כשבורא עולם מחליט שהאדם צריך להמשיך לחיות, וכי הוא לא צריך להינזק - הוא מסובב את כל הסיבות לשמור עליו ולהציל אותו. ואף שהאדם לא מבין מדוע אירע לו כך, עליו לסמוך על מלך מלכי המלכים המביא אותו אל ההצלה שנקבעה לו. כי רגליו של אדם ערבות לו, להביאו לדבר שנגזר עליו. ולמפקד הזה נגזר להמשיך לחיות, לכן, משמיים הצילו אותו ע"י האבנים בכליות בליל החג.

בכל בוקר, בהרבה מקומות בכל העולם אוכלים ביצים. בהרבה בתים, בתי חולים, מסעדות ועוד - כולם אוכלים בבוקר ביצה. מדוע? יש בביצה מסר גדול מאד: העטיפה של הביצה - הקליפה אינה ראויה לאכילה, היא קשה ואף מסוכנת לבליעה, אך אם מסירים אותה, בתוכה יש מאכל טעים המייצרים ממנו חביתות, חטיפים, ועוד הרבה תבלינים למאכלים. לומר לנו, לפעמים אנחנו רואים קושי, סבל, פחד ובהלה, אך צריך להאמין באמונה שלימה שה' עושה הכל טוב, והכל ברחמים, והגם שרואים שצער וקושי, זה רק העטיפה של הביצה, ובתוך הדבר הזה מסתתר המון טוב וחסד שעושה ה'.

הנביא ישעיה פונה לעם ישראל האהובים (ישעיה מא', י') ואומר להם בשם ה': "אַל תִּירָא כִּי עִמָּךְ אֲנִי, אַל תִּשְׁתָּע (אל יפול לבבך) כִּי אֲנִי אֶלְקֶיךָ" - אל תפחדו מהטילים, אל תיבהלו מהאזעקות, הכל זה אני לבדי, אני שומר עליך ולא אגרום לך שום נזק. מי שלא נגזר עליו להינזק - לא יארע לו מאומה. רק תבטחו בי ותאמינו שאני לבדי עושה הכל!.

הוא נכנס לחדר מיון, ולאחר בדיקות וצילומים הודיע הרופא לאשתו: "לבעלך יש אבנים בכליות, ואבן גדולה אחת מאד גורמת לו סבל רב וכבד. בשעות הקרובות הוא יכנס לחדר ניתוח להוצאת האבנים".

הוא שמע זאת והחל להצטער ולהתלונן: "למה?! למה אבנים בכליות? ולמה דוקא בחג?". אשתו ניסתה להרגיע אותו מצערו, אך הוא הרגיש רע ומר. לאחר כמה שעות, הוצא מחדר ניתוח לחדר התאוששות, כשהאבנים הגדולות

הוצאו מגופו. ואז, דקות לאחר הניתוח, החלה המתקפה הרצחנית של ארגון הטרור שגבה את חייהם של מאות ואלפי אזרחים ושוטרים. הוא כמפקד תחנה, שומע זאת ונדהם. הוא לא יכול להשתתף במערכה, אך קיבל עשרות טלפונים. הודיעו לו במשך היום בשורות קשות על שוטרים רבים שלו שמתו על קידוש ה', ועל מפקדי תחנות משטרה בסביבה שאיבדו את חייהם למען עם ישראל.

יממה לאחר מכן, כשהשתחרר מבית החולים וראה את האסון הכבד שנגרם, הוא הבין דבר אחד - בורא עולם החליט להוציא אותו מהאסון הנורא, כי יתכן בסבירות גבוהה שהוא היה הראשון שימסור נפשו וימות עם השוטרים הרבים מהתחנה שלו אשר מתו על קידוש ה'.

את התשובה לכך אומר הגאון הצדיק, 'הינוקא', רבי שלמה יהודה בארי שליט"א: "עלינו לדעת את דברי רבותינו ז"ל כי 'רגליו של אדם הן ערבות עליו', שכאשר מגיע הזמן שלו להסתלק מן העולם, הן ערבות ומתחייבות לה' כי הן יוליכו אותו למקום בו הוא צריך להסתלק.

אין אדם שיכול לעשות השתדלות ולברוח מהרגע שנגזר עליו להיפטר מן העולם, שכשם שהאדם אינו שולט בזמן ובעת ההולדה שלו לעולם, כך הוא אינו שולט ואינו קובע את רגע ההסתלקות והיציאה שלו מן העולם. אלא, שהאדם בתומו חושב כי הוא המנהל את כל מהלך חייו, והוא אינו מבין שאת הכל קובע הבורא לבדו, ועליו רק לעשות השתדלות שהיא כפתח וכלי לה' להוריד את אשר גזר.

על כן, חובה להשתדל ולהיכנס למקום מוגן, כאמור בתורה (דברים ד', טו') "ונשמרתם מאד לנפשותיכם", אך חובה לזכור, כי בית שלא נגזר עליו להינזק בפגיעה או ברסיסים ומי נגזר עליו שיחיה - כך יהיה, ולא יארע לו מאומה, כדברי הפסוק: "יפול מצידיך אלף ורובה מימינך, אליך לא יגש".

את המעשה המדהים הבא סיפר הרה"ג רפאל אבוחצירא שליט"א: "ישנו יהודי יקר הקשור אליי באופן אישי, הינו מפקד תחנת משטרה באיזור הנגב. לפני כשנה וחצי, ליל חג 'שמחת תורה' התשפ"ד בו אירע הטבח הנורא בעם ישראל, חזר הוא מההקפות והתפילה בבית הכנסת, והתיישב עם משפחתו לסעוד את סעודת השבת והחג.

והנה, באמצע הסעודה, הוא החל להתפתל מכאבים נוראים בבטן. הוא צרח מכאבים, לא יכל לעמוד ולא יכל לדבר מרוב כאב. אשתו הבינה שיש פה משהו לא רגיל, והבהילה אותו במהירות אל בית החולים 'ברזילאי', הנמצא לא רחוק מהם.

התפקיד ביניכם. העיקר שאף אחד מכם לא יחמיץ, חלילה, את הזכות לעזור לילדים הלומדים תורה."

מי שיראה את ההיסטוריה של השנים האחרונות, יראה דבר ברור: בכל פעם שהיתה גזירה על בני הישיבות - פרצה מלחמה והחל ירי כבד על עם ישראל. דבר ברור שניתן לבדוק! אך צריך לדעת כי זכות התורה הקדושה היא זו שהצילה אותנו בכל הדורות, כי היא רצונו ומאמרו של בורא עולם, אשר בה ימשיך העולם להתקיים. "התורה מגנא ומצלא!"

פעם אחת, ביקשו מה'חפץ חיים' לערוך מגבית חירום לבית החולים היהודי ב'ראדין' אשר היה שקוע במחסור כבד של מכשירי רפואה. הזמינו למגבית 13 עשירי עולם, כשהחפץ חיים עלה לדבר ולהסביר על מעלת התורם מיטות ואיבזרים לבית חולים. לפתע, התפרץ לאולם בחור ישיבה, שהיה צריך לדבר בדחיפות עם ה'חפץ חיים'. הרב עצר את הכל, והקשיב בשקיקה לבחור. העשירים שראו זאת נפגעו מאד, כיצד הרב עוצר אותם ומכבד את בחור הישיבה הצעיר הזה.

כשהבחין בכך ה'חפץ חיים' הוא הסביר להם: "בזמן שאתם תורמים מיטות ואיבזרים לבית החולים, הבחור הזה העמל בתורה - גורם שאנשים רבים לא יחלו ולא יצטרכו כלל להגיע אל בית החולים. לומד תורה צריך לכבדו, כי כל העולם מתקיים בעבור תורתו!"

נתחזק בתורה, נתחזק בלכבד לומדי תורה, ובסוד הזה נבטל את כל הגזירות ונזכה לביאת המשיח! אמן.

אחראי על פתיחה וסגירה של הדלת לילדים העולים ויורדים בכל עצירה". המלווה טען אף הוא: "אני עסוק בהעלאת והורדת הילדים, בהושבתם ובהשגחה עליהם. אני יכול להיות אחראי גם על הדלת!"

שמע זאת הגאון הרב בן ציון אבא שאול ואמר להם: "אמרו נא לי: כמה הינכם מוכנים אתם לשלם עבור פתיחת ההיכל בשבת? מאה דולר? וכמה עולה פתיחה בראש השנה?"

אלף דולר? ובנעילה? הרי אנשים מוכנים להשקיע הון רב לזכות זו. אז דעו לכם, כי בכל פעם שדלת הרכב נפתחת, וילד נכנס בדרכו לתלמוד תורה, הרי זו פתיחת ההיכל", קרא הרב אבא שאול בהתרגשות. "ילד יהודי הולך ללמוד תורה, ואתם יכולים לזכות לפתוח עבורו את דלת ההסעה, או לסגור אותה אחרי, ובחינם. מי פתי לוותר על הזכות הזו?". השניים נדהמו מהתשובה, והחלו לריב על הזכות וביקשו שהרב יכריע מי יזכה. "עשו פשרה", הציע הרב, "וחלקו את

מה סוד הניצחון על איראן - ממלכת פרס? בספרים הקדושים כתוב דרך ברורה מה הדרך לנצח את איראן, וכך הם הדברים (מגילה טזא).

"בשעה שגזר המן הרשע להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים, ציוה עליו המלך אחשוורוש ללכת ולכבד את מרדכי בבגדי מלכות על הסוס. הלך המן בפחי נפש אל מרדכי ולא הבין כיצד יתכן שהגלגל מתהפך, וכעת הוא יורד ומרדכי והיהודים עולים מעלה מעלה.

הוא עשה את דרכו אל מרדכי, אשר היה באותה שעה יושב בשק ואפר עם 22,000 אלף ילדים שישבו ללמוד איתו הלכות קמיצה. מיד כשראה המן את הילדים לומדים עם מרדכי, הבין הוא כי ההצלחה של היהודים באה בגלל הלימוד עם הילדים. הוא פנה אל אחד הילדים ואמר לו: "מה אתם לומדים?". "הלכות בית המקדש", השיב לו. מיד אמר המן: "כעת אני מבין - לימוד התורה שלכם דחה וביטל את הגזירה שלי עליכם!"

אמר הגאון הרב יצחק זילברשטיין שליט"א בתחילת המלחמה עם איראן: "מה שמכריע את המן, צורר היהודים - הוא לימוד תורה עם הילדים. ולכן, גם כעת במלחמה עם היורש הפרסי, יש להתחזק בעיקר בלימוד תורה ותהילים בשבת עם הילדים, וב"ה נראה ניסים גדולים".

פעם אחת, הגיעו לדין תורה בבית דינו של רבי בן ציון אבא שאול זצ"ל נהג הסעות של תלמוד תורה והמלווה בהסעה זו. שאלתם היתה: "מי אמור לפתוח ולסגור את דלת ההסעה?". "אני מרוכז בנסיעה", אמר הנהג, "ואין לי אפשרות גם להיות

החידה השבועית
היכן מצונו שאדם מזמין את שוואני לאכול ולשמוח עמו?
(אז עזאזל) ו'שוקק'אז א'אז ו'שוקק'אז עזאזל
א'אז ש'שוקק'אז עזאזל ו'שוקק'אז א'אז ו'שוקק'אז עזאזל
ואז עזאזל ש'שוקק'אז עזאזל ו'שוקק'אז א'אז ו'שוקק'אז עזאזל

ההקדשה המרכזית

העלון מוקדש לרפואה והצלחה: יונה בדיחי בת תורכיה, יאיר חיים בן ענבל ושרה, שלמה בן אלה, אלונה בת פלינה, רימה בת רינה. לעילוי נשמת: יעקב בן לבנה, רחל גילה בת נח, יעקב בן שמחה, יצחק בן עליזה
לע"נ עליזה בת זוהרה

העלון מוקדש להצלחת החפץ בעילום שם

תורמים יקרים - שימו לב!

נפתח חשבון חדש לעלון ע"י עמותה:
בנק פאזי (52) סניף 188. חשבון 58-58-74
לכתוב בהערות: עבור עלון טוב לחסות בה'
ניתן לקבל החזר מס על כל תרומה ע"פ סעיף 46

העלון מוקדש לעילוי נשמת
הרה"ג אפרים חממי בן בתיה זצ"ל